

SVERIGES ENSKILDA JÄRNVÄGARS INGENIÖRSFÖRBUND

MEDDELANDE N:o 118. 1930.

Angående värdering av
föremål med hänsyn till
brandförsäkring

Meddelande från Styrelsen

KARLSHAMN 1930

A.B. E. G. JOHANSSONS BOKTRYCKERI

Vid sammanträde med Västra distriktet i Trollhättan den 9 december 1927 diskuterades principerna för värdering av byggnader, anläggningar, rullande materiel och inventarier med hänsyn till brandförsäkring. Det visade sig därvid råda stor förbistring ifråga om värderingsprinciperna, i det såväl inköps- eller anläggningsvärdet, dagsvärdet av nytt objekt, dagsvärdet av objekt i befintligt skick, bokförda värdet etc., lades till grund för försäkringsvärdet utan hänsyn till de belopp, som försäkringsgivaren kunde tänkas komma att utgiva i händelse av skada. Anledningen till denna förbistring syntes i allmänhet vara obekantskap med försäkringsgivarens skaderegleringsprinciper.

I anledning av beslut vid nämnda distriktssammanträde om att överlämna detta ärende till förbundets styrelse för lämplig åtgärd har styrelsen vid olika tillfällen behandlat den föreliggande frågan, och har styrelsen därvid kommit till den uppfattningen, att det nuvarande läget å detta område ej torde vara fullt tillfredsställande med hänsyn till dels att förvaltningarna i viss utsträckning torde hava större utgifter för försäkringarna än som vore nödvändigt och dels att stort osäkerhetstillstånd vore rådande beträffande storleken av ersättning efter brandskada. Styrelsen ansåg, att frågan bäst löstes på det sättet, att försäkringsvärdena fastställdes genom förvärdering, men har Järnvägsassuransföreningens styrelse ej ansett härom gjord framställning böra föranleda någon åtgärd med hänsyn dels till det förhållandet, att en förvärdering icke under alia förhållanden torde kunna anses vara bindande beträffande storleken av ersättning vid försäkringsfall, och dels till de med förvärdering förenade kostnaderna.

Styrelsen har emellertid ansett sig böra fästa förbundets medlemmars uppmärksamhet på frågan, då densamma synes vara värd att beaktas vid varje järnväg, och vill styrelsen därvid erinra om att principerna för fastställande av försäkringsvärdena framgå av § 37 i lag om försäkringsavtal av den 8 april 1927, av vilken paragraf följande utdrag här må lämnas:

»Värdet å gods, som skadats eller förstörts, skall — —
— — — — — anses motsvara vad det omedelbart före

försäkringsfallet skulle hava kostat att få godset ersatt med nytt gods av samma slag efter avdrag av vad godset kan hava förlorat i värde genom ålder och bruk, nedsatt användbarhet eller annan omständighet.

»

Ovan omnämnda lagbestämmelse återfinnes jämväl — i något omändrad form — i de för Järnvägsassuransföreningen gällande Allmänna försäkringsvillkor. Se art. 29—34.

Som av förestående framgår, utgår efter brandskada ersättning för helt förstört föremål med ett belopp, som kan anses utgöra objektets *dagsvärde i befintligt skick*, och bör då också det av försäkringstagaren angivna värde, som ligger till grund för premiebetalning, upptagas efter samma beräkningssätt.

Att angiva försäkringsvärdena för gamla föremål efter väsentligt högre grunder såsom exempelvis efter dagsvärdet av nytt objekt eller efter inköpspris måste sålunda betecknas som oriktigt, då överförsäkring icke medför någon nytta utan endast förorsakar onödigt stora premieavgifter.

Då ett gammalt föremåls värde i åtminstone flertalet fall torde vara ett rätt tänjbart begrepp, måste å andra sidan tillses, att man ej vid värdesättningen går för lågt, då underförsäkring kan anses föreligga med därav följande risk för nedsättning i brandskadeersättning, i det i dylikt fall försäkringstagare i viss mån anses vara sin egen försäkringsgivare. Till ett skäligt *dagsvärde i befintligt skick* bör följaktligen för föremål, som ej äro nya, göras visst tillägg, så att man i berörda hänseende är fullt på säkra sidan.

Försäkringsvärdena böra tid efter annan revideras med hänsyn till förändringar såväl hos själva försäkringsföremålet som i allmänna marknadsvärdet. Järnväg, som ej förfogar över tekniskt befäl eller annan tjänsteman, som kan anses vara kompetent att fastställa försäkringsvärden, tillrådes i eget intresse att därvid beträffande risker med höga försäkringsvärden anlita kompetent person eventuellt från annan järnväg.
